

Ислом Нури

Nafaqa va sovg'a-salomda bolalarni orasda adolat kilish va vafoti oldidan ulardan birortasiga vasiyat kilmaslik ham farzandlarning otalari zimmasidagi haqiqatlar.

No'mon ibn Bashir roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: (Bolalik paytimda) otam menga bir nima uchun yashashga qodir. Shunda onam Amra bint Ravoha otamaga: «Rasululloh solallahu alayhi va salom huzurlariga murojaat, u zotni guvoh qiling», dedi. Otam Nabiy solallohu alayhi va salom huzurlariga murojaat: «Men o'g'lum No'monga yashashga bersam, Amra sizni bunga guvoh qilmoqni so'radi», dedi. U zot: «Xma bolalaringga No'monga bergancha narsa berdingmi?», Deb so'raydilar. U: «Yo'q», deb edi, «Bunyod qilmoq zulm», dedilar.

Mug'iyra rivoyatida: «Sizga mehmon-muruvvat ko'rsatishda barchalari teng bo'lib ishlaysizmi?», Dedilar. «Xa», degandi edi, «Bu ishingizdan men boshdan tashqari guvoh kelng», dedilar.

Mujolid rivoyatida: «Sizga juda yaxshi ko'riganlar, katta zimmasidagi sizning haqiqatingizni yaratganingiz, ular orastasida adolat qilayotganingizning zimmangizdagi ulkan haqiqati», dedilar.

Jobir rivoyatida: Rasululloh solallohu alayhi va salam: «Uning aka-ukalari bormi?», Deb so'radilar. «Xa», dedi. «Hamasiga unga bergen narsani berdingizmi?» deb so'radilar. «Yo'q», dedi. «Bunday qilish yaramaydi, men faqat juda guvoh bo'laman», dedilar (Muslim, Abu Dovud rivoyatlari, Sahihu sunani Abi Dovud: 3029).

No'mon ibn Bashir roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh sollallohu alayhi va salom aytildi: «Bolalarining erstada adolat kilinglar,

o'qituvchilaringiz o'rdida adolat qilinglar» (Musulmonlar uyasi).

No'mon ibn Bashir roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solalllohu alayhi va salom aytildi: «Bolalarining mehmon-yomonvatda ko'rsating, sizlarning uyingizdagi odamlarni davolashga bag'ishlangan 46-sonli uylar.

Abu Umoma roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solalllohu alayhi va salomning shu kabi dinlarini eshitganman: «Olloh taolo har bir kishining o'ziga xos tomoniga o'z haqini berib qo'ydi, vorisga vasiyat qilib qo'yishi mumkin emas» (Sahihu 249 oyat)

Anas roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Bir kishi Rasululloh solalllohu alayhi va salom bilan birga edi, o'g'li kirib keldi. Universiibr, tezziga o'tirdi. Keyin qizi kelgan edi, uni yoniga olib tashladi. Rasululloh solallohu alayhi va sallam: «Ular o'rtasida adolat kilmadingiz-ku ?!», dedilar (Taxoviy «Sharhul-maoniy» da keltirgan, As-silsilatus-sahifa: 3098).

Qizlarni tarbiyalashni amalga oshirish, ularga yaxshi ko'rishni va mehmonni ko'rishni fazilatlari.

Oisha roziyallohu anhaddan rivoyat kilinadi: Nabiy solalllohu alayhi va sallam dedilar: «Kimki qizlar (dan bir nechtasini kurish bilan) imtihonga solinsa, bas, u ularga yaxshi ko'rsatsangiz, uvar uchun duzaxdan parda buvladilar (men).

Jobir roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Nabiy solalllohu alayhi va sallam aytildi: «Kim uchta qizni ta'minlab, ularaga qarshi-shafqat va mehmon-muruvvat ko'rsatmasi, o'stirish kilsa, u odam jannatda bulibdi» (Ahmad, Bazzor-uydagilar) (2492).

Ислом Нури

Anas roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solalllohu alayhi va sallam: «Kim ikkita qizni buyiga etgunicha etishtirish kilsa, men va u jannatga mana shunday qilib kiramiz» deb qarama-qarshi bo’lganlarni birlashtirildi (Musulmon, Termiziyy hayoti-63),

Ibn Abbos roziyallohu anhumodan rivoyat kilinadi: Nabiy solalllohu alayhi va salom aytildi: «Qay bir musulmonning ikkita qizi bylsa-yu, katta chiroyli tarbiyani qilsa, ular uni albatta jannatga olib kiradilar» (Sahihul-57).

Ibn Abbos roziyallohu anhumadan rivoyat kilinadi: «Hadya berishda bolalarniingni teng koringiz, agar birovni ko’paytirib ko’rsam ayollarni (qizlarni) ortiqcha ko’rganman» (Ibn Xajar «Fath» da (5:23) aytidi: Said Ignidivo).

Uqba ibn Omir roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Nabiy solallohu alayhi va sallam aytildi: «Qizlarni yomon kormanglar, ular qiymatli va munisalardir» (Axmad va boshkalar rivati, As-siltilatsus-sahima: 3206).

Qiziga yil-yaxshi kuyov tanlash qizning ota zimmasidagi haqiqatlardan

Allox taolo aytadi: «**Shubhasiz, erkin mushrikdan - garchi u sizga yoqsa-da, – bu kabi kul yaxshiroqdir. Ular (mushriklar) duzaxga chakiradilar. Allox ez izni-irodasi bilan jannatga taklif qilinmoqda. Va odamlarning eslatmasi bo’lishlari uchun o’z oyatlarini ifoda etdi** » (Baqara: 221).

Abu Hurayra roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solalllohu alayhi va salom aytildi: «Agar xulqi va dinini sizning qoniqtiradigan odam sodiq yuborg’an busa unga (qiz-juvonlarniingni uzing). Shunday

kilmasassiz, er yuzida fitna va keng qamrovli fasod vujudga keladi »(Sahihu sunani Ibn Moja: 1601).

Shaxl roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Bir bavlatlat odam Rasululloh solalllohu alayhi va salamning oldirishidan otgan edi, u zot: «Bu odam haqida nima deysizlar?» deb so'radilar. Shaxobalar: «Sovchi qo'ysa kuyov kilinishga, birovning o'rasiga tushsa shafoat maqbul sanalishga, gapirsa gapiga qulq solinishga munosabat odam», deb javob berishdi. U zot indamadilar. Keyin musulmonlarning kambag'allaridan qilingan bir odam o'tib qoldi. U zot: «Bu odam haqida nima deysizlar?» deb so'radilar. «Sovchi quysa rad kilinishga, birovning o'rasiga tushsa shafoat maqbul sanaslikka, gapira gapiga kuloq solinmaslikka loyiq odam», deb javob berishdi. Shunda Rasululloh solallohu alayhi va sallam: «Mana bu haligidaqalardan er yuzi tuplasidan ko'rsa yaxshi bo'lmaydi», dedilar (Mutafaqun alayh).

Umar roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solalllohu alayhi va salom aytildi: «Eng yaxshi nikoh (ma'mur va sarflari) ichki eng yaxshi bulibdi» (Sahihu sunani Abi Dovud: 1859).

Oisha roziyallohu anhaddan rivoyat kilinadi: Rasululloh solalllohu alayhi va salom aytildi: «Oz teningizga uylaning va (qizlarningizni) uz tengiga uzating» (Ibn Moja, Xokim, Bayxakiy rivoyatlari, Sahihul-29).

Farzandalarni duoibad qilishingning yomoni

Jobir ibn Abdulloh roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytilar: «Sizingni badduo qilmishlar, farzandlaringni badduo qilmanglar, mollaringni ziyoningga duo qilmanglar, turing.

Jobir ibn Abdulloh roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallahu alayhi va sallam aytildi: «az ziyoningizga duo qilmanglar, farzandlarizni ziyni duo qilmanglar, xodimlarniizni dog'ida tutinglar! Sahihu sunani Abi Dovud: 1356).

Ota ovqatiga sherik bulishidan kurkib oz farzandini uldirishi eng katta gunohlardan

Olloh taolo aytadi: « (Ey insonlar), **bolalarniingni ijod qilishdan qo'rqiб o'lдirganlar - ularga ham, sizlarga ham Biz ijozat beramiz. Ularni o'lдirmoq, shak-shubasiz, katta xatodir** » (Isro: 31).

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан: «Энг улкан гуноҳ нима?», деб сўрадим. «Аллоҳ таоло сени яратган бўлса-ю, сен У Зотга (бировларни) шерик қилишинг», дедилар. «Сўнг қайси гуноҳ?», деб сўрадим. «Овқатингга шерик бўлишидан кўрқиб ўз болангни ўлдиришинг!», дедилар. «Сўнг қайси гуноҳ?», дедим. «Қўшнингнинг жуфти-ҳалоли билан зино қилишинг», дедилар (Муттафақун алайҳ).

Миқдод ибн Маъдий Кариб розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Болангта едирган таоминг ҳам сен учун садақадир» (Саҳихул-адабил-муфрад: 60).

Ота фарзандларига меҳр кўрсатиши ва уларни ўпиб, эркалатишининг фазли

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади: Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳузурларига келган бир аъробий: «Сизлар болаларингизни ўпасизларми?! Биз ўпмаймиз!», деган эди, Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Аллоҳ дилингдан меҳр-شاфқатни олиб қўйган бўлса, мен сенга нима ҳам қилиб бера оламан?!», дедилар (Муттафақун алайҳ).

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам Ҳасан ибн Алийни ўпдилар, олдиларида Ақраъ ибн Ҳобис бор эди. Шунда Ақраъ: «Менинг ўнта болам бор, улардан бирортасини ўпмаганман», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам унга қараб: «Ким раҳм қилмаса, унга раҳм қилинмайди», дедилар (Муттафақун алайҳ).

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам (ўғиллари) Иброҳимни қўлларига олиб, ўпдилар ва ҳидладилар (Бухорий ривояти).

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади: Мен Фотима розияллоҳу анҳодан кўра Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламга ўхшовчироқ бирон инсонни кўрмадим. Қачон ҳузурларига у кирса Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ўринларидан туриб, унга пешвоз чиқар, қўлидан ушлаб, ўпиб, ўз ўринларига ўтқизар эдилар. Қачон Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам унинг ҳузурига кирса, у ҳам ўрнидан туриб, у зотга пешвоз чиқар, қўлларидан ушлаб, ўпиб, ўз ўрнига ўтқизар эди (Саҳиху сунани Аби Довуд: 4347).

Баро розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Абу Бакр Мадинага янги келган пайтларида у билан бирга уйларига кирдим. Қизлари Оиша иситмалаб ётган экан, Абу Бакр унга яқинлашиб: «Тузикмисан, қизалофим?», деб юзидан ўпиб қўйдилар (Саҳиху сунани Аби Довуд: 4351).

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам Ҳасан ибн Алийга тилларини чиқарар, шунда бола тилларининг қизиллигини кўриб, уни ушламоқчи бўлиб интилар эди (Ас-силсалатус-саҳиҳа: 70).

Ислом Нури

Умму Холид бинт Холид ибн Саиддан ривоят қилинади: Мен отам билан бирга Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳузурларига борганман, эгнимда сариқ кўйлак бор эди, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «сана, сана» – яъни, ҳасана, ҳасана (чиройли, чиройли) – дедилар. Мен у зотнинг нубувват муҳрини ўйнай бошладим. Шунда отам мени койиган эди, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Майли, қўявер», дедилар (Бухорий ривояти).

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам бизникига кириб турардилар, менинг кичик укамга: «Эй Абу Умайр, не бўлди Нуғайр», деб ҳазиллашардилар (Бухорий ривояти).

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам аҳли-аёлу болаларга энг меҳрибон киши эдилар (Ас-силсилатус-саҳиҳа: 2089).

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам болалар олдидан ўтсалар уларга салом берар ва барака тилаб дуо қиласар эдилар (Ибн Асокир ривояти, Ас-силсилатус-саҳиҳа: 1278).

Бурайда розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бизга хутба қилиб турган эдилар, Ҳасан ва Ҳусайн эгниларида қизил кўйлак, қоқилиб-туриб, қоқилиб-туриб, чиқиб келдилар. Шунда у зот (минбардан) тушиб, уларни қўлларига олдилар, сўнг яна кўтарилиб: «Аллоҳ таоло тўғри айтади: **«Сизларнинг молмулкларингиз ва бола-чақаларингиз фақат бир фитнанимтиҳондир, холос»** (Тағобун: 15), мана бу иккаласини қўриб, сабр қилолмадим», дедилар, сўнг хутбада давом этдилар (Саҳиҳу сунани

Аби Довуд: 981).

Бурайда розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам хутба қилиб турган эдилар, Ҳасан ва Ҳусайн розияллоҳу анҳумо кириб келишди, эгниларидағи қизил кўйлакларига ўралашиб йиқилишарди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам сўзларини бўлиб, (минбардан) тушиб, уларни қўлларига олдилар, сўнг минбарга кўтарилиб: «Аллоҳ таоло тўғри айтади: **«Сизларнинг мол-мулкларингиз ва бола-чақаларингиз фақат бир фитна-имтиҳондир, холос»** (Тағобун: 15), мана бу иккаласини кўйлакларига ўралашиб йиқилишларини кўриб, сабрим чидамай, сўзимни бўлиб, уларни кўтариб олдим», дедилар (Саҳиху сунанин-Насоий: 1340).

Шаддод ибнул Ҳод ал-Лайсийдан ривоят қилинади: Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам кечки намозлардан бирида Ҳасан ёки Ҳусайнни кўтарган ҳолда олдимизга чиқиб келдилар-да, олдинга ўтиб, болани ерга кўйдилар ва такбир айтиб намозга киришдилар.

Саждаларидан бирида узоқ туриб қолдилар. Мен одамлар орасидан секин бошимни кўтариб қараган эдим, бола Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг устларига чиқиб олган экан, яна саждага қайтдим. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам намозларини тамомлагач, одамлар: «Ё Расулаллоҳ, намозингиз ичиди бир саждани жуда узоқ қилдингиз, ҳатто биз бирор ҳодиса юз бердимикин ё сизга ваҳий тушаяптими, деб ўйлаб қолдик» дейишди. «Айтганларингиздан ҳеч бири бўлгани йўқ, фақат ўғлим устимга миниб олган эди, ўзи тушмагунича уни шошилтиргим келмади» дедилар (Саҳиху сунанин-Насоий: 1093).

Баро розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам Ҳасан розияллоҳу анхуни елкаларида кўтарганча: «Эй

Аллоҳ, мен буни яхши кўраман, сен ҳам уни яхши кўргайсан», деяётганларини кўрдим (Саҳиҳул-адабил-муфрад: 63).

Яъло ибн Муррадан ривоят қилинади: Таомга таклиф қилинган эдик, Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам билан бирга чиқдик. Қарасак, Ҳусайн йўлда ўйнаётган экан. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам одамлардан тезроқ юриб бориб, қўлларини ёздилар. Шунда бола уёқ-буёққа қоча бошлади. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳазиллашиб-қувлашиб бориб, уни ушлаб олдилар. Бир қўлларини унинг иягига, бир қўлларини бошига қўйдилар, сўнг қучоқлаб туриб: «Ҳусайн мендан, мен Ҳусайнданман, Ҳусайнни яхши кўрганни Аллоҳ яхши кўрсин, Ҳусайн умматлар ичра бир умматдир», дедилар (Саҳиҳул-адабил-муфрад: 279).

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам билан хуфтон намозини ўқиётган эдик. Сажда қилганларида Ҳасан ва Ҳусайн у зотнинг устиларига чиқиб олар, бошларини кўтарғанларида қўллари билан уларни секин ушлаб, аста устиларидан тушириб қўяр, яна сажда қилганларида яна чиқиб олишар эди. Намозларини тугатгач, иккаловини икки тиззаларига ўтиргизиб олдилар. Шунда мен бориб: «Ё Расулуллоҳ, уларни оналарига олиб бориб берайми?», деб сўрадим. «Йўқ», дедилар. Кейин чақмоқ чақиб қолган эди: «Онангиз олдига боринглар», дедилар. Улар чақмоқ ёруғида юриб бориб, оналари олдига кириб кетишли (Ҳоким ва бошқалар ривояти, Ас-силсилатус-саҳиҳа: 3325).

Юсуф ибн Абдуллоҳ ибн Саломдан ривоят қилинади: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам мени Юсуф деб номладилар, қучоқларига ўтиргизиб, бошимни силадилар» (Саҳиҳул-адабил-муфрад: 282).

Курра ибн Иёс розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Бир киши ўғли билан бирга Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳузурларига келиб турарди. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам ундан: «Уни яхши кўрасанми?», деб сўрадилар. У: «Ҳа, ё Расулуллоҳ, мен уни қандай яхши кўрсам Аллоҳ сизни шундай яхши кўрсин», деди. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам бир куни уни йўқлаб: «Фалончининг ўғли кўринмай қолдими?», дедилар. «Ё Расулуллоҳ, у вафот этди», дейишди. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам унинг отасига: «Жаннат эшикларидан қай бирига бормагин, у ўша ерда сени кутиб турган бўлиши сен учун яхши эмасми?!», дедилар. Бир киши: «Ё Расулуллоҳ, бу башорат фақат унга хосми ё ҳаммамиз учунми?», деб сўраган эди: «Йўқ, ҳаммангиз учун», дедилар. (Аҳмад, Насоий, Ибн Ҳиббон ривояти, Сахихут-тарғиб: 2007).

Насоийнинг бир ривоятида: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ўтирсалар, бир қанча саҳобалар у зот ёнларига келиб ўтиришар, улар ичida бир киши ҳам бўлиб, унинг кичик ёшли ўғли орқасига келиб турар, шунда у уни олдига ўтиргизиб оларди. Ўша бола вафот қилиб қолди. Отаси ўғлининг ёди билан овора бўлиб, ҳалқага келмай қўйди ва у учун кўп маҳзун бўлди. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам уни йўқлаб: «Фалончи нимага кўринмай қолди?», деб сўрадилар. «Ё Расулуллоҳ, унинг сиз кўрган ўғилчаси вафот қилди», дейишди. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам у билан кўришиб, ўғли ҳақида сўрадилар. Вафот этганини айтгач, унга таъзия билдирилар, сўнг: «Эй фалончи, қай бири сенга яхшироқ, умрингни у билан шод-хуррам ўтказишингми ёки эртага жаннат эшикларидан бири ёнига борсанг у сендан аввал у ерга бориб, сенга эшикни очиб турган бўлишими?!», дедилар. У: «Ё Набийяллоҳ, жаннат эшигига мендан олдин бориб, уни мен учун очиб туриши мен учун албатта яхшироқ», деди. «Сенга худди шу нарса берилади», дедилар.

Ислом Нури

Аллоҳ таолодан барчаларимизни фарзандларга инсоф кўзи билан қарайдиган, улар улғайгач бизга инсоф қилишлари учун ва қиёмат куни биз учун ажру-савобга айланишлари учун кичикликларидан уларга чиройли таълим-тарбия ва одоб берадиган кишилардан қилишини сўраймиз. У Эшитувчи, Яқин ва Ижобат қилувчи Зотдир. Аллоҳ таоло пайғамбаримизга, у зотнинг аҳли ва асҳобига салавот ва саломлар йўлласин.

Чунки шариат вориснинг ҳаққини кафолатлаб қўйган, бундан қўрқмаса ҳам бўлади. Васият қилинган тақдирда ворислардан бошқасига қилинади. Фарзандларга васият қилиш – хусусан баъзиларига жабр бўладиган суратда – мерос қолдирувчининг вафотидан сўнг ака-ука ва яқинлар ўртасида ихтилоф ва нафрат келтириб чиқарган бўларди.

«Улар ўртасида адолат қилмадингиз-ку» деган сўзларининг маъноси – ўғлингиз билан қизингизга бир хил муомала қилмадингиз, қизингизни ҳам худди ўғлингиз каби ўпиб, иккинчи тиззангизга ўтиргизишингиз керак эди, деганидир. Демак, ота ҳар бир нарсада, ҳатто ўпиш ва меҳр кўрсатишда ҳам ўғил-қизлари ўртасида адолат қилиши, бирини бошқасидан ажратмаслиги лозим бўлади.

Кўпчилик оталарни бўлғуси куёвнинг дини ва хулқ-атворидан кўра унинг бойлиги ва мол-дунёси кўпроқ қизиқтиради, улар қизларининг баҳтини шунда кўришади. Натижа эса улар кутганидан бошқача бўлиб чиқади ва охир-оқибат қизларининг ва набираларининг дину ахлоқларини бой бериб қўйишади.

Камбағалликдан қўрқиб ва оиланинг киrimi яна бир фарзандга

етмаслигини важ қилиб ҳомиланинг олдини олиш ва уни тушириш махфий ўлдириш кўринишларидан биридир.

Нуғайр – Абу Умайрнинг қушчаси эди, у ўлиб қолганди.

Хозирги замонда жума хатибларидан биронтаси гўдак болалари билан Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам Ҳасан ва Ҳусайн билан қилган ишни қиласиган бўлса, одамлар бунга қандай қарашларини ва жазавага тушиб, шовқин кўтаришларини ўзингиз тасаввур қиласеринг!!!

Хозирги асрдаги мусулмонлардан кўплари пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ёш болаларга бўлган муомаладаги бундай юксак ахлоқларидан нақадар узоклашиб кетишган!! Битта-яримта бола масжидда бироз шўхлик қилиб, ўйнаб қолса, ўша заҳоти унга бақириб беришади ва уни ҳам, уни олиб келган одамни ҳам масjidдан қувиб солишади. Ҳатто мусулмонларнинг масжидларидан кўпларида – айниқса Покистон (ва Ўзбекистон (тарж.)) каби ажам диёрларидағи масжидларда – ёш болалар умуман кўзга кўринмайди. Бу эса ўша масжидлар мутасаддиларининг ёш болаларга қўпол муомала қилишлари натижасидир. Натижада болалар масжиддек тарбия ва маърифат ўчиqlаридан узоқда улғайишади ва ҳар хил бузукликларга гирифтор бўлишади,

кейинги пушмон эса ўзингга душмандир!